

Kerstgedachten

"Hoe komt het toch dat ik me zo
Verloren, unheimisch
En van mezelf vervreemd voel?"
Vroeg de aarde zich zacht wanhopig af.
Ik kan niet zijn
Wie ik ten diepste ben."
Zijn beste vriend, de maan, hoorde hem
Hoe zachtjes hij ook praatte
En zei: *"Dat komt , omdat
Je geluk en je verdriet
Je overschot en je tekort
Je veiligheid en je angst
Je vrede en je oorlog
Je liefde en je haat
In onbalans zijn
Je bent dolende
Je tegenstellingen zouden je moeten versterken
Maar zij trekken je uit elkaar
Bovendien heb je koorts
Je wordt maar warmer en warmer
Draai alsjeblieft niet door"*
Toen zong de maan een liedje
En de aarde viel in slaap
Hij droomde dat de hemel
Hem aanraakte met een energie
Die hij ooit eerder gevoeld had
Zo ongelooflijk teder en ontwapenend
"Lieve aarde" zei de hemel
Ik ben altijd bij je, in je
En om je heen.
Laten we onszelf andermaal verenigen."
"Dat voelt heel goed" zei de aarde
"Maar ik weet niet zo goed hoe?"
"In een kind" zei de hemel
Jij en ik
Helend
Vergevend
Vernieuwend
Liefde
Gevend
Toen werd
de aarde wakker
En het geschiedde...